

Av Jan Lilleby

Mine lesere vil legge merke til at jeg har lagt inn en rekke artikler og Youtube videoer, der jeg holder fram apologetisk bibelforkynnelse.

Dr. William Lane Craig, kanskje den mest framstående og respekterte apologet i vår tid, legger fram beviser av mange slag. Han gir oss trappe-trinn-forklaringer på Jesu oppstandelse fra de døde, og en rekke slående påpekinger av vitenskapelige fakta om universet og dets utrolige kompleksitet og finjusterte systemer, alt for å peke på at Gud er virkelig og at han skapte alt.

Det samme kan vel sies om **Lee Strobel**...bare at han kommer fra en ateistisk tro og livsstil, før han omvendte seg til å tro på Gud og Kristus, etter først å ha gått inn i nitidige studier av vitenskap og filosofi som peker på at det finnes en Skaper som satte alt i gang. Han var journalist og ble redaktør av Chicago Tribune, en stor avis. Dette var på tidlig åttital. Via kunnskap om hvordan vitenskapen pekte på en Skaper, Gud, så kom han endelig til tro på ham.

Og alt dette er bare helt flott, det er jo fabelaktig at man også kan – via den strevsomme omveien i studie av vitenskap, ikke minst kosmologi og DNA-vitenskap i kombinasjon, ENDELIG komme fram til at ...jo, Gud han finnes!

Men her kommer det en tankevekker – ikke for å fraråde kunnskap – men bare for å påpeke at det finnes en vei til kontakt med Gud, uten først å ha vitenskapelig basert kunnskap: TRO, bare tro.

Hvis du eksempelvis leter opp Lee Strobels video på Youtube der han selv forklarer bakgrunnen for sin vei bort fra ateismen, «The Case For Christ» (en film om Lee Strobels dramatiske liv og omvendelse), vil vi se at det var hans kone som først fant veien til Gud og Jesus. Uten noen

vitenskapelige studier...merkelig nok.

Hun ble med en venninne på kristne møter og hørte om Jesus som døde for våre synder, og at vi ved tro på ham ble gjort fri fra synd og fikk evig liv i gave.

Lee Strobels kone GIKK DEN VEIEN SOM GUD FØRST PEKER PÅ:
TRO!

Dette er min måte å fortelle leseren at det ideelle for ethvert menneske er å gå direkte til TROEN på Gud og Kristus, uten først (lik tvileren Tomas!) kreve å se beviser på Gud. *«Uten at jeg får stikke fingeren i sårene til Jesus, vil jeg ikke tro»*, sa Tomas.

Vi legger allikevel merke til at Tomas ikke ble nektet dette beviset. Han fikk møte Jesus etter oppstandelsen og fikk stikke fingeren inn i sårene og trodde.

Denne type tro er allikevel å regne som sekundær og ikke primær.

Hør hva Jesus sa til Tomas:

Joh. 20, 29: *«...fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror.»*

Vi forstår av dette at den som tror UTEN og først ha fysiske bevis, betegnes som spesielt salig (glad, trygg, overlykkelig) sammenlignet med han som krever bevis og så får slike bevis.

Jeg er sikker på at Tomas, selv om han var frelst i sin tro, allikevel forsto at det var en *klanderverdig handling* å forlange slike bevis!

Men, jeg mener ikke i denne instans å si til leseren at han ikke må søke bevis/kunnskap for å kunne tro på Gud og Guds ord. Jeg mener bare å påpeke denne sannhet, at TRO alltid står øverst på pallen!

Paulus sa: «*For ved TRO VET VI at Gud skapte verden ikke av det som kan ses, men av det som ikke kan ses (som ennå ikke var til)...*». Han skapte alt fra ingenting.

Men i verden finnes det mennesker som ikke makter å ta seg til tro – uansett hvor intens eller ildfullt man forkynner for dem Guds ord og frelse. De nekter plent å tro. De kaller Bibelen for fabler. En velkjent ateist/humanetiker i Norge bruker vokabular som ikke minst avspeiler eller i allfall hentyder at det sies i et sinne, et hatefullt sinne rettet mot en Gud han ikke tror på, og har skrevet bøker om sitt syn på dette.

Hittil synes det ikke som om verken vanlig tro, eller kunnskap via vitenskapens funn kan rettlede ham til tro på Gud.

I Bibelen finner vi omtaler av mennesker som ikke trodde, og da brukes uttrykket om at «**De ville ikke tro**». Bibelen sier ikke at de ikke *kunne* tro, nei – de ville ikke.

Hvis et menneske ikke *vil* tro, da lukker han ute alt som kan vise til at Gud finnes, og det hjelper ikke med noen ting.

Jeg håper til Gud at det ikke er slik det står til med leseren.

I vår tid, nå når endelig vitenskapen har maktet å innhente kunnskap som Bibelen alltid har inneholdt, skapelsen av universet ikke minst, så er det greit at man nå kan bruke slik kunnskap til å *avspise ateistisk sludder* om at Gud ikke finnes og at Gud ikke har noen Sønn, Jesus, osv.

I vår tid finner man at selv hardbarkete ateister, verdensberømtheter og forfattere i tillegg, (Lee Strobel ramser opp en rekke slike i videoen) vender seg *vekk fra ateismen* de har fastholdt i flere desennier, og innrømmer: Det må være en Skaper som skapte universet ut av ingenting (Big-Bang). Vi tok feil!

Men husk nå: Troen står øverst på pallen, deretter kunnskap. Ved tro vet vi, sa Paulus.

Og forresten: Snart kommer jo han som sammen med Gud skapte og tilrettela universet og alle ting. Hele verden skal da få se og høre, og mange vil skamme seg over sin vantro og uhørte hatholdninger mot Gud.

Kol. 1, 16-17: *«For i ham (Kristus) er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, enten det er troner eller herredømmer eller makter eller myndigheter. Alt er skapt ved ham og til ham. – Han er før alle ting og alt består ved ham.»*